

ca iz groba. In kakor pijanec hrano izmetava iz sebe, tako odkriva i tajnosti. Eno in drugo — hrana in tajnosti pri pijancu nimajo obstanka.

Četrty grozd sodomske trte pijanstva je nagnenje k meseni slasti, kakor piše sv. apostol Pavel: »Ne vpijanite se z vinom, v katerem je nečistost.« (Ef 5, 18.)

Peti grozd, poln kačjega strupa, je jeza, togota, sovraštvo, prepir, psovaje in pretep. Ko se ljudje napijejo vina, delajo, kakor govori modri v svetem pismu: »Kdo ima prepir? Kdo pada v jamo? Kdo ima rane brez vzroka? Kdo kalne oči? Ali ne oni, ki pri vinu sedé in pridno kozarce izpivajo?« (Pregov. 23, 29—30.)

Šesti žolčni grozd na trty pijanstva je poškodba in izguba zdravja. Pijancu pešajo telesne moči, tresejo se mu roke, boli ga glava, peša mu vid, boleha želodec in srce. Slabost ga obdaja, vodenika ga davi, prerana starost se bliža in dostikrat se pijanstvo konča z nesrečno smrtjo.

Sedmi grozd je zapravljjanje premoženja, izguba blagostanja kakor pravi modri Sirah (19, 1): »Delavec, ki je pijanec, ne bo obogatel in kdor majhno zametuje, bo sčasoma padel.« Koliko je ljudi, ki so bili premožni, a so vsled pijanstva prišli na beraško palico! Za zgled nam je izgubljeni sin v svetem pismu.

Osmi grozd pijanstva je izguba zvestobe. Kakor zemeljsko bogastvo jedrnat, upravlja pijanec tudi duhovno, ker pijanec je udan vsem grehom. Treznemu se grehi gnusijo in se jih boji. Kadar pa je pijan, se mu nič ne gnusi in se greha ne boji. In človek, ki je vsled pijanstva izgubil vse plemenite lastnosti, ni deležen odrešenja in si odtuje nebesa. Sv. apostol pravi (I. Kor 6, 10): »Pijanci ne bodo posedli božjega kraljestva.«

Deveti grozd je jeza božja. Pijanec prelamlja vse božje zapovedi, zato zbujajo s svojimi grehi jezo božjo. Veliki

prerok Izaija (5, 11) pravi: »Gorje vam, ki zjutraj vstajate, da se pijančevanju udajate in do večera popivate, da od vina vsi gorite.«

Deseti grozd na trty pijanstva je pa končno poguba duše. Drugi grešniki, ko se jim približa smrt, se morejo z Bogom spraviti in se kesati svojih grehov, ker je njihov um trezen. A pijanec se ne more z Bogom spraviti, ker se ne zaveda in ne vé, kdaj pride smrt. A za umirajočega brez kesanja je pogubljenje neizločno.

To so grozdi sodomskega vinograda pijanstva. Ti grozdi so v začetku sladki, a kmalu se sladkost izpremeni v grenki žolč, v kačji in gadji strup.

Po Dimitriju Rostovskem A. K.

#### OBLETNICA OBMEJNIH KRŠČANSKIH ORGANIZACIJ.

Marijina družba v Marenbergu obhaja svojo 25letnico. L. 1910, ko sta tukaj bila g. dekan Avgustin Hecl in g. kaplan Franc Škof, danes župnik pri Sv. Antonu v Slov. goricah, je bila ustanovljena Marijina družba za mladeniče in mladenke; sprejetih je bilo lepo število fantov in deklet. Dekliška zastava je bila izdelana istega leta pri šolskih sestrah v Mariboru, mladeniška s slovenskim napisom je bila naročena leta 1913 pri I. Heindlu na Dunaju in jo je meseca junija blagoslovil preč. g. bogoslovni profesor dr. Josip Hohnjec. Bili so najboljši fantje v kongregaciji, umsko in нравno na visoki stopinji, a se žal iz svetovne vojne niso več vrnili domov. Slava jim! Obenem z Marijinsko kongregacijo se je tudi ustanovila katoliška mladinska organizacija, Mladeniška in Dekliška zveza, ki sta imeli svoje sestanke, prireditve in petje na stari pošti, pozneje v kaplaniji in slednje pri Sv. Janezu. Spomini na tiste čase so lepi. Kot nadaljevanje tega obstoja danes katoliško Prosvetno društvo, ki ima v trgu lasten prostor. Najznamenitejši dogodek v delovanju mladinske organizacije je bil pač tedaj, ko se je pri Sv. Janezu v začetku leta 1918 podpisala majniška deklaracija in izjava poslala na Dunaj. Vse to je popisano v društveni knjižici.

**Sv. Trojica v Slov. goricah.** Na velikonočni ponedeljek je priredila naša fantovska in dekliška Marijina družba krasno versko igro: »Slehnike«. Dverana je bila nabito polna, kljub temu, da ta dan gre po večini vsak k svojcem po pisanko. Zato so morali igro ponoviti na Belo nedeljo. Igro je vodil preč. p. Ludovik Dovč, ki je spoznal globok pomen te igre in ga tudi hotel prikazati, kar se mu je tudi posrečilo. Vsa čast pa tudi igralcem, ki so se zmučeni od dnevnega dela zbirali ob večerih k vajah in nam končno pokazali moč, ki jo premorejo. Posebno dobro je odigral vlogo Slehnika Franc Šuta. Težkoče jim je delal le oder, ki je majhen. Toda, ko bodo boljši časi, se bo tudi to izboljšalo. Trojiški igralci pa s korajžo naprejši! — Kš.

**Sv. Marko pri Ptuj.** Odkar je g. ptujski prošt dne 8. decembra lani blagoslovil našo Slomškovo dvorano, smo imeli v njej že 10 predstav. Izbrane so bile tako, da so se ujemale s cerkvenim časom in združevale koristno s prijetnim. Najbolj je to dokazala pašijonska igra v času obiskanja, ki so jo izvajali na Tiho in Cvetno nedeljo ter na Veliki petek. Udeležencem, ki so vedno polnoštevilno napolnili dverano, je pripomogla, da so si mogli bolj živo predočiti Kristusovo trpljenje. V skladu z zahtevami modernega ljudskega odrstva so igralci radi svoje moralne neoporečnosti ustvarili tako popolne like svetopisemskihoseb, da predstava ni bila le navadna igra, ampak pravo sodoživljanje, ki ga je publika spremljala z enako resno kot cerkveni obred. Glavno vlogo je M. Munda podal izredno dovršeno. Močno se je potrudil tudi g. Primožič in J. Ciglar, ki je duša našega odra že več let. Zelo požrtvovalni so se izkazali fantje iz Stojac in dekleta. Vso hvalo zasluži tudi naš dekorater Črešnikov študent. Sploh pa so nam zmoglosti in vztrajna volja naših fantov in deklet trdno zagotovilo, da homo dosegli še lepše uspehe.

#### „Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

tek, kaj je njena dolžnost in kako se ji je obraniti nasilneža.

Po dejanski obrani je zbežala brez sicer v takih prilikah običajnih psovok. Zaplesalo ji je krog srca upanje, da se bo po tem doživljaju izpolnilo povelje njene dobre matere:

»Vražji Šuškovič mora od hiše in potem bo morabit boljše!«

Sklenila je, da bo predložila obračun z vsiljivcem možu in ga prosila, naj stori še on svojo dolžnost.

Kako je bila ogoljufana v nadi, da bo mož vzrožil, ko bo čul, kako daleč se je spozabil ter drznil njegov služabnik. Samo nekaj je godrnjal, se praskal za ušesom in obljubil le toliko, da ga bo že posvaril in mu zakrotil, naj pusti za bodoče gazdarico pri miru.

Suškoviču zaslužno prismojeni udarec je vrnil Veroniki mož in to s svojo mevžavostjo in pomanjkanjem iskrice ljubezni do mlade, tolikanj čedne, zveste in poštene žene!

Možev odgovor ji je pregnal vsako upanje, da bi zamoglo pstat med njima še kedaj drugače, nego je bilo dosešaj. Četsojena je bila v prebridko zakonsko

nesrečo, iz katere jo bo bogznaj kedaj odpoklicala — smrt!

Zakonski mož, ki se ne upa potegniti ter odločno nastopiti za čast svoje žene, je ali popolen bebec, ali pa — lopov!

Veronika je bila varana v upu, da bo spodil mož zasledovalca njene zakonske zvestobe. Kar je prezrl on, je hotela pokazati prej ko slej sama!

Suškovič mora od hiše in bo tudi zginit, to je bil najtrdnjši Veronikin sklep!

Po oni zaušnici, ki je priletela iz Veronikine roke in se je ustavila na Josipovem obrazu, so se predrugačile razmere na obsežnem Pasaričevem imanju le za dva vidno.

Oskrbnik je zamenjal vljudnost, postrežljivost in zgovornost napram gazdarici z odločnim nastopom, da je zopet on namestnik in desna roka gazde. Ni iskal več Veronikine bližine, a ji je tudi kljuboval po možnosti in jo naravnost smešil vpričo služinčadi in težakov.

Veronika je prežala na tak nastop lopova, ki ji bo nudil dovolj vzroka, da ga požene na cesto.

**Borzo v pravem pomenu besede**

je posedal že stari Rim. Občinstvo je že tedaj kupovalo vrednostne papirje, ki so bili nabiti na gotovih točkah v mestu.

**Ameriški pojmi o spomeniku.**

Pred leti je hotela južnoameriška republika Ekuador počastiti spomin pesnika Olmede s spomenikom. Proračun je pokazal, da bi bil velik spomenik s kipom precej drag. Na vodilnem mestu so sklenili nakup starega kipa. Konečno so izsledili v Londonu že res stari kip lorda Byrona, o katerem je bilo upati, da bo odgovarjal ameriškim

# Odprta noč in dan so groba vrata

**Sv. Jurij v Slov. goricah.** Nemila smrt kosi pri nas naprej, kakor tudi drugod širom naše ožje slovenske domovine. Tukaj v Partinju je umrla po mučnem trpljenju Sernečeva mama, mati našega že dolgoletnega cerkvenega pevca Antona. Polnih 46 let je bila res skrbna mati sedaj že odraslih treh sinov in še ene živeče hčerke ter zvesta družica svojemu sedaj žalujočemu možu. Sicer skromna viničarjeva družina je vendar že 31 let v eni in isti viničariji. Že pokojna Ivanka, prva žena našega naročnega borca ob severni meji g. Franca Lilek v St. Ilju, je bila njena hčerka. Bila je zelo spoštovana kot skrbna, mirna in delavna žena, kar se je posebno pokazalo, ko jo je na Čvetno nedeljo spremljalo k zadnjemu počitku veliko faranov in prijateljev. Šentjurski pevski zbor ji je zapel na domu in ob grobu pretresljive žalostinke. — Vsem preostalim naše iskreno sožalje!

**Lokavec pri Zgor. Cmureku.** Pri nas smo imeli v zadnjem času tri mrliča. Umrla je Lucija Kern. Bila je dobra gospodinja, velika dobrotnica revežem in svoji dobri družini je bila sama najboljši krščanski vzgled. Kot druga nas je zapustila za zmiraj viničarka Marija Simpl. Tretji mrlič je bil pa Ivan Ornik, posestnik in nekdanji čevljar. Vsem trem svetila večna luč!

**Ormož.** V četrtek dne 18. aprila je nemila smrt zamahnila zopet svojo neusmiljeno koso po posestniku in možu A. Plavec iz Loperšic. Težki udarec za njegovo ženo je, ker jo je moral mož v prerani dobi zapustiti s petimi nepreskrbljenimi otročki. Blagemu rajnemu svetila večna luč, žalujoči ženi naše sožalje!

**Polenšak.** V zadnjem času je imela smrt pri nas obilno žetev. Zadeta od kapi, je umrla 77letna Majcen Marija iz Braclavec. Med nebeške krilatce je vzletela dušica 1 teden starega Šuen Franca iz Brezovec. Njemu je sledila 71letna Lovrec Marija iz Braclavec,

zadeta od kapi. Od starostne onemoglosti je umrla nad 80 let stara Šumenjak Marija iz Lasigovec. Vseled črevesnega raka je premislila 57letna Fras Marjeta iz Hlaponec. Vsem večni mir in pokoj! — Najbolj žalosten pogreb pa je bil sredo velikonočnega tedna. Pogrebci so nosili ob enem dve krsti. V eni preminulega Petek Jožefa iz Polenec, v drugi 18-letnega ubitega Roškar Martina iz Pritinske, ki so ga dali starši prepeljati iz ptujske bolnice k mirnemu počitku na domače pokopališče. Oko se je zasolilo ob pogledu na tako dolgo vrsto ljudi in na krsto, ki so jo nosili fantje-sotovariši rajnega. Pokojni Martin je bil priden fant, ki je vsako prvo nedeljo pristopil k mizi Gospodovi, nade in upanje očeta, čisto slepega vojnega invalida. Dragi Tina! Počivaj mirno v domači zemlji! Tvojo žalostno mater, očeta, sestro in dva bratca pa naj tolaži ljubi Bog v tem težkem udarcu — vsem pa naše globoko sožalje!

**Polenšak pri Ptuj.** Na velikonočni ponedeljek je otožno odjeknila vest, da Domanjkovega Jožeta iz Polenec ni več med živimi. Pobrila ga je smrt v najlepši moški dobi, starega 45 let. Komu bi se ne zasolilo oko ob izgubi očeta petih nedoraslih otrok. Skrben, delaven ko mravlje, je iskal zadnji čas zboljšanja svojega zdravja v sanatoriju na Vurbergu. A vse nič ni pomagalo. Podlegel je neozdravljivi pljučni jetiki in smo ga v sredo od njegovega doma o' veliki množici prijateljev, znancev in sovaščanov spremljali na domači mirodvor k večnemu počitku. Rajni Jože je bil moč krščanskega značaja in življenja. Kakor ob zadnjem slovesu iz njegove rojstne hiše, Ti tudi potom »Slovenskega gospodarja«, čigar stalen in dolgoleten naročnik si bil, kličemo, dragi Jože: Mir in pokoj tvoji duši! Preostalim naše iskreno sožalje!

**Meerbeck v Nemčiji.** Dne 16. aprila t. l. nas je zapustil naš ustanovitelj in član Društva sv. Barbare Jožef Kepic po štirih letih mučne

vodenične bolezni, katero je vdano prenašal. Bil je vzoren katoličan ter naročnik »Domoljuba«, »Sloven: tega gospodarja« in »Rafaela«, poleg tega mu je predsednik dajal še tudi »Slovenca«, katerega je z veseljem čital. Pred 25 leti je bila njegova žena Jožefa botra naši lepi slovenski zastavi. Vedno se je veselil, da bo z nami praznoval meseca junija 25-letnico društva, pa ga je Bog prej poklical k sebi. Bil je zelo priljubljen pri naših rojakihi, kar je pokazal tudi njegov pogreb. Na Veliki petek smo ga spremili k večnemu počitku. Ne samo pri naših rojakihi, marveč tudi pri Nemcih je bil pokojnik priljubljen, ker je marsikateremu rad pomagal s šivanjem. Doma je bil iz Most pri Kamniku. To naj služi tudi za obvestilo njegovim znancom v domovini. Priporočamo ga dobrim srcem v pobožno molitev, gospej Kepic pa izrazimo naše globoko sožalje! Naj mu bo tuja zemlja lahka!

**Novašička pri Gornjemgradu.** Dne 14. aprila je poklical večni Sodnik pred svoj sodni stol 76letno Rotijo Laznik. Blagopokojna je bila verna katoličanka, zvesta prijateljica revežev in misijonarjev ter je bila že 41 let zvesta tretjerednica. Zelo ganljiv je bil pogreb, katerega se je udeležilo veliko število otrok in odraslih. Ohranimo jo tudi mi v blagem spominu. Naj počiva v miru!

**Vesela vest za trsatske romarje.** Za romanje na Trsat v dneih 18. in 19. maja, s katerim je združen brezplačen izlet z ladjo po morju na otok Krk, je dovoljene polovične voznine tudi do posebnega romarskega vlaka (to je do Ljubljane in za Štajerce do Zidanega mosta) na vseh progah v območju ljubljanskega železniškega ravnateljstva. Če bo vsaj 400 romarjev, bodo znašali stroški potovanja s posebnim vlakom samo 5 Din in bo dobil vsak romar med vožnjo 10 Din nazaj.

predstavam in pojmom glede spomenikov. V ekvadorskem mestu Guyaquil občudujemo lahko danes kip Angleža Byrona, pod katerim je vklešan napis, da predstavlja marmornata soha ekvadorskega velikega pesnika Olmedo.

## Kralj v vlogi kuharja.

Francoški kralj Ludovik XVII., ki je imel vedno dober tek kakor vsi Burbonci, je bil izvrsten kuhar. Najrajši se je pečal z izumom novih jedil. Najvišji dvorni mojster vojvoda D'Escars mu je pomagal kuhati.

Kralj je izumil piré iz mavrohov. To jed je vedno sam priprav-

Ni ji bilo treba ostati dolgo na preži in že sta trčila z oskrbnikom in napravila medsebojni obračun vsak po svoje tako, da sta ga pomnila do smrti.

Grga Pasarič si ni dotaknil napram šaferju niti z besedo, da mu je znano, kaj se je odigralo med njim in njegovo ženo. Ta dogodek ni prav nič zmešal njegovega dosedanjega življenja. Kšeftaril je z vinom ter živino naprej ter je izostajal z doma, ne da bi Veroniki omenjal, kod hodi ter se vozi, s kom občuje in kolik je njegov zaslužek.

Gazda je že bil zopet kar celi teden z doma. Šuškovič ga je nadomeščal z vsem in je baš tokrat kazal gazdarici javno in pri vsaki priliki, kako je ona prava ničla pri hiši.

Nekega večera se je šalil z dekleti pred kletjo in uganjal opolzke ter ogabne šale. Mimo je imela priti Veronika in jo je zloba tudi dobro videl. Gospodinja niti dvomila ni, da se bo razposajeni prizor razpršil ob njenem pojavu. Kaj še!

Šuškovič je na cesti pred kletjo vpricho gazdarice pograbil punčaro, ki mu je bila najbolj pri roki, jo strastno objel, poljubil in jo pognal v Veroniko z besedami:

»Tako je vaje in zna Josip Šuškovič!«

Drznež vseh drznežev, tokrat se je urezal v gič in to za celo življenje!

Gazdarico je prešinila neugnana notranja ter moč. Liki levinja se je pognala v klevetnika in se padalo po njegovem obrazu od leve ter desne, dokler ni pobegnil v klet in se zaklenil v pivsko kamro.

Veronika se po podarjenih udarcih ni umaknila v hišo, ampak narekovala hlapcu skozi zaklenjena vrata z gromovitim glasom:

»Pri priči od hiše in med pujske, kamor spadaš!«

Tak le prizor na vasi privabi gledalce ter poslušalce izza vseh voglov, oken ter vežnih vrat. Ženski svet izpred kleti se je razletel, kakor bi ga bil odpihnil vihar, a sosedu so videli ter čuli, da je doslej vse-mogočni Šuškovič nemogoč pri Pasariču kot šafer. Kdo na božjem svetu bo še poslušal ter klonil tilnik pred valpetom, ki je bil javno žigosan od ženskih rok z najbolj sramotnimi ter nečastnimi udarci!

Po glasni odpovedi v kleti je odbrzela Veronika v stan. Ona sama in še par dekel je zmetalo Šuškovičevo obleko ter ropotijo na cesto in ga tudi s tem